

imøde, saalænge det ei kan bevises, at de skade, og saalænge de tillige selv i Gjærningen vise, at de ikke gjøre det af Gennytte, og altsaa ikke tilvende sig ulovlig Fordeel paa de ansatte Lægers Besøstning. Herved vilde den gamle Lægemethode ikke tilfidesættes, begge Methoder kom til at bestaae en Prøve ligeoverfor hinanden, og det kan ikke betvivles, at enhver menneskefjærlig Læge snart vilde vælge den, der fik Erfaringens Vidnesbyrd for sig. Jeg kan saaledes ikke undlade at anbefale denne Sag til den høitærede Minister, der ved flere Leiligheder har vist, hvormeget Medborgeres Sundhed og Velvære ligger ham paa Sinde; jeg troer, at der netop her var en Leilighed, hvorved den høitærede Minister kunde fortjene mange Lidendes Tak.

Endnu maa jeg, før jeg slutter, gaae lidt nærmere ind paa Forespørgslen selv. Dersom jeg har et Barn, der lider af en ulægelig Svagthed, dersom jeg i flere Aar forgæves har anvendt Lægehjælp paa det, dersom Lægerne muligviis endog have erklæret Sygdommen for uehelbredelig, og jeg da bønlig henvender mig til en Mand, der ved Selvstudium har sat sig ind i Homøopathien, der har vist, at han forstaaer at anvende Metoden, og denne Mand kommer mig imøde, hjælper mig uden at ville modtage mindste Betaling, virkelig redder mit Barn blot af reen Menneskefjærlighed, kan det saa nægtes, at han udøver en moralisk god Handling? Men nu ønsker jeg at spørge den høitærede Minister, om denne Mand da tillige udøver en legal god Handling, efter den Forordning, der er givet den omtalte Forordning, — og besvares dette benægtende, skal jeg atter tillade mig at spørge, om der bør være en saadan Forskjel paa Moralitet og Legalitet, og om Lovene ere givne for at hindre og modvirke det Gode eller kun for at forebygge og straffe det Onde?

Monrad: Jeg er aldeles ikke enig med den sidste ærede Tale i hans lægevidenskabelige Anskuelse; men jeg drister mig ikke til at imødegaae ham og anføre Grunde mod ham, da jeg ikke har gjort Lægevidenskaben til Gjensstand for Studium, og da jeg troer, at man ved saaledes at tale om Noget, man dog egent-

lig ikke forstaaer sig paa, ikke alene kaster et latterligt Lys paa sig selv, men ogsaa paa den Forsamling, hvorefter man er Medlem. Jeg skal kun tilføie, at den Mand, hvis Sag har givet Anledning til denne Forespørgsel, er i et sielden lykkelige Tilfælde; thi, efterat han tidligere havde været tiltalt for Dvafsalveri, kom han her ind i Thinget, og han har selv forfattet den Lov, hvorefter han senere er bleven dømt; det er vist kun Gaa af dem, der dømmes, som ere i det lykkelige Tilfælde selv at have skrevet den Lov, hvorefter de blive dømt. Jeg synes derfor ikke der er nogen Anledning til at beklage ham.

Sable: Hvis han selv havde skrevet den Lov, hvorefter han nu er bleven dømt, var den vistnok bleven ganske anderledes, end den nu er. Der blev kæmpet saa overordentlig meget i denne Sag, og navnlig blev der kæmpet meget for at faae Bænd- og Brød-Straffen ud af Loven, og jeg haaber, at den ærede Rigsdagsmand har disse Forhandlinger endnu i saa frisk Minde, at han vil see, at det er langt fra, at det Lovforslag, som den ærede omtalte forhenværende Rigsdagsmand indbragte, er den Lov, hvorefter han nu er bleven dømt.

Jeg kan naturligviis som Forespørger ikke føle mig meget tilfreds med det Svar, som den ærede Justitsminister har givet; men jeg føler godt, under hvilke Forhold han har givet sit Svar. Saa snart den Forudsætning, han omtalte, skal gjøres gjældende med Hensyn til Affattelsen af disse Love, nemlig at der for at erhverve Ret til at helbrede skal have et vist Antal Kundskaber, og at det altsaa bliver de nuværende Hænderhavere af disse Kundskaber og de nuværende Hænderhavere af Myndigheden, som skulle bestemme, hvorledes Love for Fremtiden i den Henseende skulle være, saa komme vi aldrig nogen Veie i den Retning. Naar vi imidlertid tage Hensyn til, at den nuværende Lægemethode er dyr og vil blive dyr; at den her omtalte er billig og maaskee endog kan blive meget billigere, og at de nuværende Lægers Praxis, istedetfor at vinde Omfang, svinder ind, saa vil det blive endnu mere nødvendigt for Lægerne at modarbejde en